

Ștefan Vida Marinescu – referințe critice de Nicolae Dina

„Scriitorul total”, cum a fost numit **ȘTEFAN VIDA MARINESCU**, este o noțiune nu lipsită de conținut, din moment ce include în ea, pe lângă cele de poet, eseist, prozator, publicist, și ipostaza de istoric și critic literar, manifestată în volume dedicate, mai întâi, unor personalități ale literaturii române (Mihai Eminescu, I. L. Caragiale, Lucian Blaga, Camil Petrescu, Constant Tonegaru, Eugen Simion), mai apoi, în cel puțin 11, unor scriitori aparținând Sudului teleormănean.

(Nicolae Dina, *Pro memoria*, „Caligraf”, Anul XX, nr. 8/219, august 2020)

Că **ȘTEFAN VIDA MARINESCU** a fost dintotdeauna preocupat de promovarea unor „autori cu operă, cu resurse creatoare, cu bibliografie” o demonstrează numeroasele comentarii (cronici, recenzii, note de lectură) publicate în cele opt reviste al căror fondator a fost sau în multe altele din țară, fără a omite volumele dedicate acestora „cu rigoare, empatie” și „cu dorința de a face mai cunoscută și mai răspândită opera scriitorilor” din „Sudul extrem”, cum îi place să-i localizeze pe cei ale căror cărți au fost comentate în multe volume, însumând aproape 2000 de pagini. Dintre acestea, „O geografie spirituală a Sudului”, „Re-întregirea familiei” și „Scriitori români contemporani” sunt volumele dedicate, integral, scriitorilor „sudiști”, adică celor trăitori în Teleorman.

(Nicolae Dina, *Un promotor al actului creator autentic*, „Caligraf”, Anul XX, nr.4/215, aprilie 2020)

De curând, „responsabilitatea, luciditatea, onestitatea și obiectivitatea manifestate în practicarea actului critic” de-a lungul întregii sale cariere scriitoricești și-au găsit eco-ul într-o întreprindere inedită, aceea de creator a trei antologii critice, preocupat, bineînțeles, de scrierile unor autori din „Sudul extrem”: cea dintâi, „*Limpezirea apelor*” (2018), având în atenție creațiile mai multor poeți, prozatori, critici literari și publiciști, o alta, „*Post-Scripta-itinerar critic*” (2020), publicată în semn de respect pentru șase scriitori, „din păcate, dispăruți fizic”, care au sporit „zestrea creatoare literară a Sudului românesc”, autori „care merită o restituire pe cale critică, exegetică”, o altă inedită lucrare fiind „*anti-scleroza Metaforei, o antologie critică de Poezie*” (2020), care „reunește secvențe poetice, o selecție de autor, odată cu note biobibliografice și nume de comentatori”.

(Nicolae Dina, *Permanența metaforei*, „Caligraf”, Anul XX, nr. 7/218, iulie 2020)

Spirit de frondă, poetul Ștefan Vida Marinescu practică o desprindere de clișeele existențiale, din realitatea de toate zilele, dar și din literatură, surprinzând libertatea de exprimare obținută „după un roș apus” de către poeții care „respiră alt aer liric”. Ca poeta vates, ochiul său cerebral vede o lume căzută în derizoriu, limbajul caustic, în general, relevând o lume întoarsă pe dos, lipsită de valori morale: „e-un zvon, o reverie, un vast tablou, oniric,/căci pulsul urbei, magic, e dramul de nimic”.

Deși structurată în cicluri temporale, poezia lui Șt. V. M. nu poate fi datată. Între ermetic și neoromantism, așadar, cu reverii și retrospectivii concentrate, lirica sa este memorabilă, grație ingeniozității metaforice.

Nicolae Dina